

Звіти і вибори в первинних організаціях

ЯКИМИ трудовими подарунками зустрічає ХХІІ з'їзд рідної партії комуністів первинна організація, яку очолюєш ти, комсомольський вождь? Як виконуються зобов'язання на 1961 рік, що вже зроблено і належить зробити, щоб бути господарем слова? Як працював ти і члени комітету, що недоробляли і чому, як ви поширювали все нове, прогресивне і чому серед комсомольців вашої організації ще мало передовиків? Що нового сталося в житті організації, яка ініціатива народилася? Про всі ці і десятки інших питань комсомольської роботи настав час серйозно, широко і відверто поговорити. Згідно постанови бюро обкому комсомолу в липні почалися звіти і вибори в первинних організаціях області.

Цьогорічні звіти і вибори проходять у час, коли весь радянський народ готується до знаменної події в житті партії і країни — ХХІІ з'їзду КПРС. Незабаром, в 1962 році відбудеться і ХІV з'їзд комсомолу. Ці великі події первинні організації повинні зустріти організційно зміцнілими, ще більш згуртованими навколо партійних організацій.

І ти, секретарю, і ви, члени комітету, напевно, готуєте зараз звітні доповіді на збори. Перелистайте, перегляньте їх ще раз. Чи ж усі питання комсомольської роботи охоплені в них?

Багато первинних організацій не виконали своїх піврічних зобов'язань. Чому? Чи задумувався над цим ти, комсомольський вождь, ти, рядовий комсомольцю, чи аналізував причини відставання? Задумайтесь над цим, висловіть свої міркування на зборах, порадьтесь між собою, поговоріть зі спеціалістами, як підняти рівень виробництва, які резерви привести в дію.

ВИХОВНА робота — головне в комсомолі. На аналізі її необхідно детально зупинитись. Все ще мають місце подекуди аморальні вчинки, пияцтво, хуліганство. Винні в цьому і комсомольські організації, які занедбали внутрішню і виховну роботу, мало уваги приділяють організації відпочинку і дозвілля молоді. Виховання в праці, виховання на зразках роботи наших маяків — найкраще виховання. А тому у звітах і виступах мова має йти і про організацію змагання за комуністичний труд, про узагальнення досвіду.

Звіти і вибори передбачають також чітку постановку перспективних питань: що належить зробити в найближчому майбутньому, кому яку справу краще доручити. Якщо в доповіді і у виступах

членів комітету чи бюро буде піднято все те, що хвилює молодь, вони не пройдуть безслідно і обов'язково викличуть жваве обговорення присутніми. Заздалегідь треба подбати про те, щоб збори пройшли при високій активності. Ні в якому разі не можна пускати цю справу на самоплив. В минулому році так робили в Знамянському районі. І ось наслідки: на звітно-виборних зборах колгоспу імені Чапаєва виступив лише один комсомолец, а в колгоспі імені Сталіна (село Трепівка) — жоден. В ряді організацій звіти й вибори з відомо міському ЛКСМУ (секретарі тт. Гребенюк і Яровицька) проходили при низькій явці комсомольців.

НАДЗВИЧАЙНО вдумливого і старанного підходу вимагає питання добору і розстановки комсомольських кадрів, від яких в кінцевому рахунку залежатиме вся дальша робота. Бюро райкомів і міськкомів ЛКСМУ, їх секретарям необхідно ретельно розібратися в ділових якостях вождя кожної організації, порадитися з юнаками й дівчатами, секретарями партійних бюро і комітетів, з керівниками колгоспів, радгоспів, промислових підприємств та установ. Цю найважливішу у ході звітно-виборної кампанії справу не можна вирішувати поспішно або на самих зборах. В таких випадках до керівництва часто потрапляють випадкові люди. Ось повчальний приклад. В первинній організації колгоспу імені ХХІ з'їзду КПРС Новопраського району після минулих звітів довелось тричі міняти секретаря. Звичайно, це не на користь справі.

ДО КЕРІВНИЦТВА первинними організаціями слід рекомендувати найбільш підготовлених, політично грамотних і активних членів ВЛКСМ, здібних, енергійних організаторів і вихователів молоді, людей з вогником у душі. Політичний вождь мусить бути освітленим, добре розбиратися в питаннях виробництва. Тому секретарям треба рекомендувати юнаків і дівчат, які мають освіту не нижче середньої, спеціалістів.

Завдання міськкомів, райкомів ЛКСМУ полягає в тому, щоб подати практичну допомогу кожному секретарю бюро, комітету в підготовці звітів, щоб звіти і вибори проходили у точній відповідності з Статутом ВЛКСМ.

Звітно-виборна кампанія повинна сприяти дальшому розвитку ініціативи і самодіяльності, критики і самокритики, мобілізації молоді на дострокове виконання завдань третього року семірички.

Рік видання V № 86 (437). П'ятниця, 21 липня 1961 р. Ціна 2 коп.

НА ЖНИВАХ ДОРОЖИТИ КОЖНИМ ДНЕМ, КОЖНОЮ ГОДИНОЮ!

Молодь попереду

БЕЗМЕЖНІ простори полів колгоспу імені Чкалова Голованівського району. Золотом колишуться дорідні хліба, жовтіють скирти запашиної соломки на свіжій стерні. І з краю в край пливають степові кораблі. За кермом багатьох із них — молодь. Ось агрегат Леоніда Янчука. 22 гектари — такий його щоденний виробіток. Добре трудяться і інші ентузіасти. Молодий комбайнер Віктор Дудник разом з трактористом Євгеном Загороднім підбирають зараз комбайном «С-6» валки. Звільнюючи щодня по 18—20 гектарів площі, обидва механізатори намолочують по 450—500 центнерів дорідної пшениці. Від них не відстають і комбайнери Микола та Степан Швеці.

Гаряча пора зараз і для колгоспних шоферів В. Зозулі, М. Дудника, В. Чорнобая. Вони возять зерно від агрегату, на тік, а звідти — на приймальний пункт. А щоб хлібці встигали, їм допомагають трактористи та їздові Г. Поліщук, П. Швець, В. Левковський, В. Бондарчук.

Уже два роки минуло, як Володимир Мірошниченко повернувся з армії. Весь цей час він працював шофером у колгоспі імені Котовського Знамянського району.

А в цьому році вирішив хлопцеві перестіти на комбайн. Відремонтував «Димитровець» і водить його по колгоспних полях. Слухняно підкоряється машина юнакові. За час жнив Володимир зобов'язався скосяти 200 гектарів колосів.

На знімку: комсомолец В. Мірошниченко.

Фото В. КОВПАКА.

В який куточок зараз не завітай, усюди дереє юнь. Працює вона й на току. Немов і не знають втоми А. Коровайська, Н. Калініна, Л. Паламарчук та інші. А настане час перепочинку — на них чекають свіжі газети та журнали. Це комсомолка А. Задорожна — сільський бібліотекар — потурбувалася.

Ні на хвилину не припиняється робота на колгоспних токах та в полі.

Л. ПОЛІЩУК.

Скиртує комсомольсько-молодіжна

МЛОДЬ артілі «Зоря комунізму» закликала всіх комсомольців Долинського району активно включитися в роботу на скиртуванні соломки. Ентузіасти цієї справи створили в колгоспі комсомольсько-молодіжну бригаду, до складу якої ввійшли М. Прохор, М. Рудоман, Ф. Чорна, Л. Гломбіцька, З. Ковтун, Д. Шевчук та інші.

Керувати бригадою доручили Фаїні Чорній. Лише в перший день роботи юнаки і дівчата звільнили від пожнивних решток близько 80 гектарів площі.

Г. БУГАЙСЬКИЙ, секретар Долинського райкому комсомолу.

ДІЛА СЛАВНІ, ТРУДОВІ

ЯКОСЬ на засіданні правління колгоспу «Зоря комунізму» обговорювалося питання виробництва яловичого м'яса. Молодняк великої рогатої худоби, що готувався до зачі, був розміщений в усіх групах, і тому й вирішили створити одну групу.

— Ми будемо доглядати телят, — сказали молоді колгоспники Володимир Грузденко і Микола Булашенко.

З любов'ю працюють молоді тваринники. Вже тепер кожне телят прибиває у вазі по 500 грамів щодоби.

Ю. ЩЕРБАК, Хмельський район.

У СЕЛІ Кіндратівці Калніболотської сілради добре провели стрижку овець. Старанна підготовка агрегатів дала можливість закінчити її протягом семи днів. Комсомольці тт. Мерзецький та Капачина щодня обстригали по 45—50 овець. Настриг вовни від кожної вівці становить 3,1—3,3 кілограма.

О. МУНТЯН, секретар комсомольської організації, Новоархангельський район.

БЛИЗЬКО 1.500 літрів молока від кожної корови своєї групи вже одержала Ольга Кузьменко — доярка артілі імені Жданова. Ще 500 літрів — річне зобов'язання буде виконано.

Комсомолка впевнена: ХХІІ з'їзду партії вона підготує гідний подарунок.

М. ПОШТОВИЙ, Компаніївський район.

Ми завжди з вами, наші кубинські друзі!

Почався тиждень солідарності з Кубою

МОСКВА, 19. (ТАРС). За рішенням Всесвітньої Ради Миру з 19 по 25 липня в усіх країнах проводиться тиждень солідарності з Кубою.

В Москві, Ленінграді, Києві, Тбілісі, Єревані та інших містах проводяться багатолюдні мітинги і збори трудящих та громадськості, присвячені Кубі. В парках, робітничих клубах, палацах культури організуються фотодиставки, які розповідають про досягнення кубинського народу, що став на шлях будівництва нового життя.

У зв'язку з тижнем солідарності з Кубою Радянський комітет захисту миру надіслав сьогодні голові Національної ради кубинського руху за мир і національний суверенітет д-рові Марте Фрайде телеграму, в якій, зокрема, говориться:

Радянський народ разом з миролюбними людьми світу відзначає тиждень солідарності з героїчним кубинським народом, який мужньо відстоює свою свободу і незалежність від посягань американських імперіалістів.

Радянські прихильники миру захоплені досягненнями кубинського народу в будівництві мирного часливого життя, в зміцненні національної економіки і підвищенні добробуту населення, в усіх тих мирних ділах, які кубинці здійснюють з таким великим ентузіазмом.

Твердо відстоюючи свою свободу і національну незалежність, відзначається в телеграмі, народ героїчної Куби вносить тим самим великий вклад у зміцнення справи миру. Всі підступи імперіалістів перешкодити миролюбним устремлінням кубинського народу приречені на провал, бо на вашому боці всі миролюбні сили світу.

На будовах СЕМИРІЧКИ

СЬОГОДНІ НА ЗМІВСЬКІЙ-КОМСОМОЛЬСЬКІЙ ДРЕС

СЕЛИЩЕ КОМСОМОЛЬСЬКЕ, Харківської області, 19. (РАТАУ). Понад триста п'ятдесят мільйонів кіловатгодин електроенергії вже виробив головний енергетичний блок Змівської-Комсомольської ДРЕС, пущений напередодні третього року семірички.

Тепер на великій будові гаряча пора. Ударним об'єктом її є монтаж другого енергетичного блока потужністю двісті тисяч кіловат. Близько кілометра в довжину займає складальна площадка, де монтується безліч деталей і вузлів парового котла продуктивністю шістьсот сорок тонн пари за годину. Почато складання цього гігантського агрегату. Його сталевий каркас під-

нявся в котельній на висоту дванадцятиповерхового будинку. Монтується потужні газові пальники. Тут зладжено працює бригада монтажників Н. К. Бурова.

Поруч з котельною, в готівому приміщенні споруджено масивний залізобетонний фундамент об'ємом в тисячу кубометрів. На ньому монтується циліндри і конденсатори турбіни, встановлено закладні частини і опори електричного генератора.

На повний хід провадиться спорудження приміщення для третього і четвертого блоків електростанції. Котлован для фундаменту машини екскаваторів — брати Андрій і Микола Пасхалови та Віктор Кислицин підготували на десять днів раніше строку.

Дружно і наполегливо працюють тут бригади комуністичної праці опалубників Олександра Гетьмана і бетонярів Олександра Котельнікова. Прикладом для інших є і комплексна бригада мулярів і теслярів, яку очолює Л. В. Петровський, секретар партійної організації дільниці.

Скрізь на комсомольській будові видно творче горін-

ня, прагнення виконати роботу швидше і краще. Недарма колектив будівників ДРЕС зберігає перехідний Червоний прапор Ради Міністрів СРСР і ВЦРПС. Будівельники докладають зусиль, щоб виконати свої зобов'язання на честь ХХІІ з'їзду КПРС. День відкриття з'їзду вони вирішили ознаменувати завершенням монтажу другого енергетичного блока і виконанням річного плану житлового будівництва.

ОРИЮТЬ ПІД ОЗИМИ

Шоночі 8 — 10 тракторів зайнято на оранці в колгоспі «Дружба» Долинського району. Трактористи комсомольці Станіслав Цвигун, Віктор Старовойченко, Василь Смоляр, Володимир Омельченко виконують змінні завдання на 110 — 115 процентів.

Одnocześnie з жнивними роботами механізатори артілі вже підготували підосінню сівбу 620 гектарів ріллі.

О. ПАВЛОВ.

Рекорди Ю. О. Гагаріна затверджено

ПАРИЖ, 18 липня. (ТАРС). Астронавтична комісія Міжнародної авіаційної федерації (ФАІ) затвердила сьогодні як абсолютні світові рекорди досягнення радянського льотчика-космонавта Героя Радянського Союзу Ю. О. Гагаріна під час його космічного польоту 12 квітня 1961 року.

Як світові рекорди затверджено: тривалість польоту корабля-супутника «Восток» — 108 хвилин, максимальну висоту польоту 327 км. і підняття максимальної ваги (включаючи вагу льотчика-космонавта) 4.725 кг.

МОЛОДІ ПРАЦІВНИКИ ФЕРМ! ПАМ'ЯТАЙТЕ: ДРУГЕ ВІРІШАЛЬНИЙ ЕТАП У ВИКОНАННІ ВЗЯТИХ ЗОБОВ'ЯЗАНЬ

ПОЗМАГАЄМОСЯ, ПОЛІНО!

Вся країна готується гідно зустріти ХХІІ з'їзд КЛРС. Цій знаменній події приурочують свої трудові перемоги хлібороби і тваринники, інженери і робітники.

Звичайно, я теж готую подарунок з'їздові. Вже дещо досяг: від кожної з 15 закріплених корів надоїв близько 1800 літрів молока при річному зобов'язанні 3 тисячі літрів. Щоденний надій від корови становить 11—12 літрів молока. Воно, звісно, й більше можна б мати, та підкормжк у нас була погана — сухий ячмінь та овес. Правда, останніми днями тварини одержують зелену масу, і надої будуть зростати.

Хвилює мене не тільки це. Скільки вже можна говорити про механізацію на фермі? Досі вручну і корми заносимо, і корів чистимо, і доїмо їх вручну. Купило правління один доїльний апарат, та й той стоїть без діла. Керівники пояснюють це так: у нас немає електрики. Проте можна ж використати для цієї мети двигун.

Важко працювати в таких умовах. Але все одно прагну не здавати своїх рубежів. Ось уже три місяці утримую перехідний червоний вимпел і до кінця року не збираюсь його віддавати. До цього мене зобов'язує ще одна обставина: нещодавно мене прийняли кандидатом у члени КЛРС.

Я впевнений, що свого доб'юся, і хотів би поміряться силами з Поліною Валасвою — дояркою колгоспу імені Леніна Новгородківського району. На початку року дівчина заклала молодь наслідувати почин М. Х. Савченка. Мене дуже цікавить, як вона працює зараз, які подарунки готує з'їздові рідної партії.

Отже, викликаю тебе, Поліно, на змагання. Але попереджаю: за першість буду боротися вперто

В. КИРИЛОВ,

дояр колгоспу імені Димитрова Компаніївського району.

ЩЕДРИЙ врожай збирають нині хлібороби колгоспу «Росія» Ульянівського району. «Буде хліб і до хліба!» — радіють і тваринники. І в молодій доярці Юлії Кулик радісно на душі: адже і її посильна частка праці є в досягненні артілі. Від кожної фуражної корови своєї групи Юлія вже одержала до 1.800 літрів молока.

На знімку: Юлія КУЛИК.

Фото Г. ВЕРУШКІНА.

ВПЕВНЕНИМ КРОКОМ

ВРОДЛИВА ця дівчина. Довгі пухнасті вії прикривають тернові очі і спадають на обличчя легкими, темними тіннями. Від цього очі стають ще красивішими. Над ними — рівні шнурочки брів. На смаглявому обличчі — рум'янець.

Як ішла на зорі на ферму, сусіди казали: — Рання пташка у Залозецьких, а гарна, хоч з лиця воду пий.

Мати раділа з тих слів. Галя завжди раніше всіх на фермі: вона — обліковець. Якось сказала матері, яка працює дояркою:

— Не йдіть, сама видною.

Та Марія Мартинівна не погоджувалась: молода ще дівчина, не звикла. А Галина все рівно брала діяницю і йшла до корів. Мати шість видоїть, і вона стільки ж. А то якось захворіла Марія Мартинівна. Так і залишилась Галя на її місці.

З того часу чотири роки минуло. Галя й понині на фермі. Тільки тепер вона не Залозецька, а Оцабрик. Багато хлопців упало біля неї, а дісталась одному, найшасливішому — Борисові. Відгуляли комсомольське весілля і зажили дружно. Встигає Галина і дома порядок тримати, і на роботі першою бути. А до того ж вона ще й депутат сільської Ради. Важливі справи вирішує.

На фермі дівчата змагаються між собою, кожна хоче стати володаркою Перехідного вимпела. Зараз він у Галині, від початку року утримує його. У Галі найвищий надій — має по 1300 кілограмів молока від корови. А до дня відкриття ХХІІ з'їзду партії, запевнила доярка, надої будуть двотисячними.

А. МАРУШЕВСЬКА.

с. Шипілове
Голованівського району.

Від маяка до маяка

ЗА вікнами розмаїтм цвітотом буяла весна. І повесняному свіжо вирували мрії юнаків і дівчат, які зібрані в клуб на комсомольські збори. Виступаючих було багато. Кожен розповідав, як він здійснює накреслення січневого Пленуму ЦК КЛРС, які плани на майбутнє. Та найбільш схвилював присутніх виступ Дмитра Бойка. Він не виголошував дзвінких фраз, а здається, мріяв уголор:

— Коли я прочитав рішення Пленуму, то задумався. Адже твердої мети в мене не було. Вирішив піти на ферму. Групу нетелів довірили. Чи важко було? Звичайно, досвіду ж ніякого. Та знав: це тимчасово. Не жалів себе, аби навчитися, та й позмагатися з досвідченими. А ще мені хочеться своє зобов'язання виконати у жовтні, до з'їзду партії, і стати ударником комуністичної праці.

На тих зборах не одиним у своїх мріях і прагненнях виявився Дмитро. В перші ряди борців за комуністичну працю стали доярка Євгенія Дажно і тракторист Микола Жученко.

А за ними, за першими маяками, пішли й інші. Тепер уже не одиночки, а всі тваринники першої, другої і третьої комплексних бригад виборюють високе звання ферм комуністичної праці.

Хороші діла в ініціаторів комуністичного руху. Дмитро Бойко успішно наближається до завершення свого зобов'язання — надоїти від кожної первістки по 1500 кілограмів молока. А в Миколи Жученка — вже дві дбайливо оброблялась кукурудза, бо ж за 70-центнерний урожай бореться комсомолец.

С. СКЛЯРЕНКО,
секретар комсомольської організації колгоспу «Дружба» Компаніївського району.

А ДЕ Ж МАТЕРІАЛЬНИЙ СТИМУЛ?

МИ ПРАЦЮЄМО на першій молочно-товарній фермі. Старанно доглядаємо тварин, стараємося як можна більше молока одержати. І деякі успіхи вже маємо: по 1300—1500 літрів молока надоїли від кожної з корів закріплених груп.

Та не про це хочеться зараз говорити. Скажемо про наболіле, про що неодноразово ведемо мову у себе в артілі. Справа ж ось в чому. В кожному господарстві доярки, крім основної, гарантованої оплати, одержують ще й додаткову. Видається вона за тільність корів, за збереження молодняка та за одержання високих надоїв. У нас же цього не робиться. Видають нам додаткову оплату лише за високі надої.

Або взяти ще таке. Постановили якось на правління кожної декади дояркам — переможцям змагання вручати Перехідний вимпел і по 2 карбованці. Вимпел нам вручають, а відносно грошей говорять: «Підете в контору одержите».

Прийдеш в контору і завжди чуєш: «О, прийшли вже! За два карбованці голову людям морочите».

Скаржилися ми не раз зоотехніку М. Литовченку. Думає, допомогло? Вона з нами взагалі говорити не хоче. До секретаря комсомольської організації зверталися — теж безрезультатно. А голова правління т. Литвинов взагалі не цікавиться нашою роботою.

Цих товаришів, звісно, мало обходить і те, що в літньому таборі, де утримуються зараз корови, не споруджено навісів, немає навіть будки, де можна було б дояркам здавати молоко.

Така байдужість з боку керівників артілі і комсомольського комітету викликає справедливе обурення. Ми не можемо терпіти далі цих неподобств.

**Н. ГАВРИЛЮК,
Л. СТАШЕВСЬКА,
Н. ШАФОРОСТ,
Г. КРИНЦИНА,
В. ГАЛИЧЕНКО,**
доярки колгоспу «Зоря комунізму» Добромильського району.

Наші плюси й мінуси

МЕНІ ДЕВ'ЯТНАДЦЯТЬ. Промайнули шкільні роки, почалося трудове життя. Третій рік працюю дояркою в колгоспі «Мир», завжди добиваюсь високих надоїв. В цьому році прийняла від своєї тітки, Віри Федорівни Шаман, високопродуктивну групу корів. Всі вони буди спаровані і до квітня розтелились. Не буде в мене ялявок і на майбутній рік, а від деяких прийму телят ще в цьому році.

Всього з початку року я надоїла по 1.800 кілограмів молока на корову при річному зобов'язанні 3100 кілограмів. Зараз щодоби надоюю по 110 і більше кілограмів від 14 корів.

Разом зі своїми подругами Євгенією, Любою та Галиною Дядюрами, Надією і Галиною Чугуновими, Галиною Гонтою та іншими брала участь у нічному скиртуванні сіна. Хто-хто, а доярки знають ціну цьому високопоживному корму для худоби.

Наша праця добре оцінюється: крім основної, одержуємо і додаткову оплату.

Але є в нас і «болюче місце». Це — наше дозвілля. Двічі на тиждень буває кіно, в суботу — танці. Іноді приїждять з концертами до нас залізничники. Оце і все. Гуртки художньої самодіяльності в нас не працюють. Завідуючий клубом Микола Калинюк все здає і ніяк не здасть свої справи. Комсомольський ватажок Іван Полудев теж мало чим цікавиться. Не горить, а тліє його робота. Тому невесело в нас.

Рая ПАВЛЕНКО,
доярка другої комплексної бригади колгоспу «Мир» Новоукраїнського району.

Т Е П Е Р по-други що-дня збиралися і Праця радістю стала

всі міркували над тим, як далі бути, як свою долю вирішувати.

— Ми з Лідією в Астрахань їдемо, — категорично заявила Валя Захарова. — Не хочемо корів чистити... Та й навіщо це? Адже в місті життя зовсім інше. Відпрацював зміну — і, будь ласка, — кіно, танці...

Не встигне вона закінчити, як її вже й Ніна підтримує. Умовляють Поліну: поїхали з нами.

Не послухала — в селі залишилася. Виділили їй групу корів, і стала вона їх доглядати. Бувало, прийде на ферму — і голову важко підняти: спати хочеться, бо рано ж це дуже. А згодом звикла. Тільки одне турбу-

вало: не навчилася як слід видоювати тварин. Дві-три корови видос — і вже руки втомлюються, на останніх силах не вистачає. Аж поки Галина Давидівна Неміровська, досвідчена доярка, не передала їй свою науку.

Нарешті все стало на своє місце. Тепер уже й Поля Забіяка у передові вийшла. Має по 1.400 літрів молока на кожну корову. А річне зобов'язання дівчини — до 2.500 літрів довести надої.

Та воно, звичайно, перевиконаним буде: адже нещодавно на фермі впровадили механічне доїння. Тепер праця ще радіснішою, ще приємнішою стала.

А. ЯРОВИЙ.
Колгосп ім. Куйбишева
Новоархангельського району.

Так поступають в комуністичних колективах

Велика справа на маленькій будові

БУЛА неділя. Частина молодих робітників та інженерно-технічних працівників експериментального цеху і спеціального конструкторського бюро поїхали у підшефний колгосп допомогти у польових роботах. Тим же, хто залишався в місті, посміхалися всі принади вихідного дня. Але комсомольці з раннього ранку відправились на околицю міста в район Кушівки, щоб допомогти своєму товаришу Георгію Тараненку у спорудженні будинку.

Георгій, слюсар експериментального цеху, порівняно недавно прийшов у цей колектив. Та за короткий час тут полюбив цього жвавого стрункого юнака. Кваліфікованому робітнику, спортсмену-першорозряднику, Георгію притаманні такі хороші риси, як скромність, готовність допомогти товаришеві.

Вранці, коли на місце майбутньої оселі прибув гурт веселих, гоминок комсомольців, тут не було ще й ознак майбутнього будинку. Та вправні молоді ру-

ки швидко зводять стіни. Напружено працювали в цей день члени бригади комуністичної праці тов. Задніпряного, яка бореться за честь називатись комуністичною бригадою імені ХХІІ з'їзду КЛРС. Хорошими будівельниками зарекомендували себе молоді червонозорівці — Сергій Шеев, Михайло Нелідь, Олександр Коваль, Володимир Петренко і, звичайно, сам Георгій.

Метр за метром росли цегляні стіни. Надвечір тут стояв майже готовий будинок. А що не встигли зробити — закінчили у понеділок, прийшовши після роботи. Бо звикли доводити до кінця розпочату справу.

І ось, жартуючи, рапортуємо своєму товаришу, що дім — збудовано Залозецькою й радісною була у цей день і сім'я Тараненка, і вся наша комсомольська сім'я.

Ю. ВАНІН,
секретар комсомольської організації СКБ заводу «Червона зірка».

— Ей, робітничок! — зупинити обов'язково хто-небудь. — Ти ж не так пасинкуєш!

Серьожа зніяковіє. Але уважно вислухає зауваження. Спробуй не послухатися. Допечуть тебе насмішками. Так було під час прополки кукурудзи з двома Валер-

як-то кажуть, в ажурі: приміщення тільки обживається, діти оселилися в будинку зовсім недарно. Але дівчата вже сперечаються, де повісити фіранки і картини, а хлопці мріють про великі шахові баталії, про наступні поїздки в Канів і

ЦЕМ КО-ЛЕКТИВ і справді схожий на маленьке господарство зі своїми законами, управлінням і традиціями.

Розмістилося воно під Новою Прагою, там, де став росіянини ранками заманливо переморгується з промінням сонця. В центрі — примітивний будинок з невеличкими шпильями по кутках даху. Зайти б всередину. Але ні, почекаємо краще господарів. Зараз у них гаряча робота на кукурудзяній плантації — пасинкування королеви полів...

Управляє господарством рада з 9 чоловік, на чолі якої стоїть десятикласниця Ліда Мішуровська.

— Анатолію! — гукає Ліда до Анаголія Овчаренка. — Ти не забув, що сьогодні облік у твоїх руках? Хлопець лукаво посміхається. Він, звичайно, не забув, та лише хочеться йому відповідати, як завжди, шось зухвале, смішне.

Ніде, як у праці, тут, на полі, відчувається дружба і вимогливість у взаємовідносинах юних. Ось Серьожа Столяр почісне підряд сапого по тоненьких пасинках і м'ясистих стеблах.

В УЧНІВСЬКІЙ, ТРУДОВІЙ

камні — Стецюком і Удовником. Хлопці й дівчата кукурудзу полюють, а вони — шовковицю у лісосмузі. Обід надійшов — хлопці до компанії. Ой, якою несмачною була та їжа!

— Так, значить: Тут, їди обідати! А де моя велика ложка? — кине пенароком один.

— А обідати вчасно прийшли! — додасть інший.

— Валерко, — запитає Анатолій, — як ти думаєш, тоби на одну цукерку вистачить, коли гроші одержиш за роботу?

Але оскільки тут існує свій розпорядок дня, Галя Мішуровська, колишня ланкова птаховодів, а нині заправський повар, готується до обіду. Польовий табір чекає робітників з поля.

Незабаром гомінкий гурт заповнює кімнати. Тепер і ми завітаємо з ними. Стоять рядами застелені ліжка. Після чотирьох годин напруженої праці ніхто не відмовиться відпочити: полегати, почитати книжки, журнали. Не все ще тут,

дендропарк «Веселі Буковеньки».

ДАВНЯ і цікава біографія учнівської виробничої бригади Новопраської середньої школи. Зараз їй уже п'ять років. Легко сказати п'ять, а скільки пошуків, зривів і удач вмістили вони в собі.

З інших шкіл району і області приїжджають тепер дивитися на шкільну птахоферму, заздять її можливостям. У цьому році, наприклад, школярі здали колгоспу 10 тисяч курчат. А це не така вже й легка справа, бо чимало виникало проблем у школярів.

Як швидше поставити на ноги курчат? — напружено шукали відповіді юні господарі. А що, коли застосувати антибіотики?

— На них піде грошей більше, ніж на курчат, — заперечували керівники колгоспу імені Леніна, на базі якого трудиться учнівська бригада.

Школярі не погоджувалися. Перевірили. І довели, що застосування антибіотиків при вирощенні курчат наполовину, а то й більше зменшує втрати птачі, дуже вигідне в господарстві. Починання школярів невдовзі прижилося і на колгоспній птахофермі.

Можна було б розповісти ще про непосидючих кролеводів, настирливих шовководів і садоводів. Та чи не краще цієї розповіді охарактеризувати учнівську бригаду цифрою 80 — кількість механізаторів, тваринників, садоводів і шовководів у колгоспах району, які є вихованцями учнівської бригади Новопраської середньої школи. Механізатор широкого профілю — таку спеціальність одержали в цьому році 67 юнаків і дівчат. І добрим словом згадують вони завжди свою трудову школу.

Л. ГАЙЧУК.
с. Нова Прага.

Жалість

Суботній вечір молоді колгоспники Криворучко та Кушнір і робітник РТС Романько вирішили присвятити «культурному відпочинку». Вони попрямували до клубу колгоспу імені Леніна. Але не за тим, щоб послухати лекцію чи подивитись кінофільм. Такої думки у них не було, бо перш за все вони до безтями напийлись горілки.

Біля клубу «друзі» почали ображати колгоспників, ляхословили. Та й цього їм здалося замало. Треба ж якось душу відвести! Своєю жертвою вони обрали колгоспника Скороменка. Коли той виходив з клубу, Романько затіяв з ним бійку, в яку одразу втрутились Кушнір та Криворучко. Вони почали по-звірячому бити Скороменка. На жаль, присутні були тільки спостерігачами, не намагались приборкати хуліганів.

Байдужість людей була сприйнята хуліганями за безкарність. Розправившись з Скороменком, п'яна компанія жорстоко побила колгоспника Брухалю.

Хуліганів притягнуто до кримінальної відповідальності. Судить їх визнає сесія народного суду Новгородківського району. Вже виявлені картини злочину, причини, що призвели до цього. Двоє з підсудних — Кушнір та Романько — комсомольці. З пояснень секретаря комсомольської організації артілі т. Токаря, поставила неприваблива картина занедбаності виховної роботи серед колгоспної молоді. У клубі тільки танці та зрідка кіно, комсомольці не пам'ятають, коли востанє тут відбулася лекція, молодіжний вечір. Комсомольські збори проводяться від випадку до випадку. Питання про хуліганські дії Кушніра та Криворучка також не обговорювалось на зборах, і обвинувачені, як це не дивно, сиділи на лаві підсудних з комсомольськими квитками в кишенях. Про ці недоліки суд прийняв окрему ухвалу на адресу Новгородківського райкому ЛКСМУ.

І ось після оголошення вироку, нарешті, скликані комсомольські збори. Це сталося майже через два місяці після скоєння злочину. «З великим запізненням зібрались комсомольці об-

говорити поведінку своїх товаришів» — може виникнути думка у читача. Та якби хоч так було. Комсо-

Навиворіт

мольці зібрались не для за-судження поведінки Кушніра, а для... взяття його на поруки.

У жодного з виступаючих не знайшлося гострих слів для осуду, самий злочин називався якоюсь «випадковістю». Так з'явилася клопотання комсомольських зборів, в якому висловлене прохання до обласного суду звільнити злочинця Кушніра від покарання й передати його на поруки. Була відряджена делегація на судові засідання касаційної колегії, щоб особисто вручити послання.

Багато зусиль витратили комсомольці для «зрятування» Кушніра, значно більше, ніж для виховання його.

Був час, коли серед юристів панувало переконання, що єдиним засобом боротьби з злочинністю є позбавлення волі. Інколи і незнайні вчинки переслідувались в кримінальному порядку. Та життя підказало, що подібна практика була формальною: адже в деяких випадках винного можна перевиховати без ув'язнення. Зараз до боротьби з злочинністю притягнута громадськість, якій надано право за незначні злочини брати винних на поруки. Судові органи області вже не раз передавали підсудних на поруки, виносили умовні покарання, призначаючи строк. Ніхто не заперечує проти принципу перевиховання правопорушників силами громадськості. Але серйозне заперечення викликають ті перегини, які компрометують цю гуманну ідею. Саме на них вказувалося на VII пленумі ЦК ВЛКСМ, коли мовля йшла про комсомольські організації, що бездумно беруть на поруки молодих людей.

До таких організацій належить також комітет комсомолу колгоспу імені 12-річчя Жовтня Устинівського району. Комсомольці дуже несерйозно підійшли до розгляду справи члена ВЛКСМ Демидова. Його провинна по-

лягала ось в чому: з'явившись до контори правління в нетверезому стані, він почав брутально лягати в присутності жінок, чинив опір колгоспникам, які намагались приборкати його. На столі голови сілгоспартілі хуліган розбив телефон,

обірвав провід. Бешкет був припинений лише тоді, коли Демидова зв'язали. За цей ганебний вчинок, несумісний з високим званням комсомольця, Демидову була оголошена тільки догана. А потім комсомольська організація просила передати його на поруки.

Взяти на поруки винного означає не тільки звільнити його від покарання, а й відповідати за нього, виховувати гідного громадянина. На жаль, до цього деякі колективи ставляться формально — беруть на поруки і одразу забувають про свої обов'язки, а іноді тільки для того, щоб допомогти винному уникнути відповідальності.

Тільки тим, а не чим іншим можна пояснити той факт, що молоді люди Палієнко та Іванченко, які були в 1960 році передані на поруки колгоспникам сілгоспартілі «Більшовик» Устинівського району, знову пішли на злочин.

Є спроби ім'ям колективу прикрити негідні справи. Якийсь Біліченко був відданий під суд за крадіжку в магазині. В день слухання справи в суді комсорг колгоспу імені Шевченка Долинського району Ніколаєнко подав виписку з протоколу зборів про взяття підсудного на поруки. Та, як виявилось, злочинців в колгоспі давно вже не працював, ніяких зборів не було, а протокол був сфабрикований самим Ніколаєнком.

Залучення громадськості до боротьби з злочинцями не означає всепрощення небезпечних злочинців. Воно викликає посилення цієї боротьби. Радянський суд є гуманним, але передача на поруки не обов'язково повинна завершувати кожну судову справу. Гуманність нашого народу не повинна використовуватись йому ж на шкоду.

О. КУДРЯВЦЕВ,
член Кіровоградського обласного суду.

МОСКОВСЬКА ОБЛАСТЬ. Науковці працівники Інституту археології Академії наук СРСР почали розкопки одного з найстаріших поселень Підмосков'я, розташованого біля села Шербинка поблизу Подольська. У них беруть участь 120 школярів — членів географічних і туристських гуртків московських Будинків піонерів.

Археологічні розкопки ведуться тут під керівництвом кандидата історичних наук А. Ф. Дубініна. Вчені з допомогою школярів виявили велику площу городища і залишки житлових, господарських споруд, багато предметів побуту і культури, що належать до першого тисячоліття нової ери.

На знімку: юний археолог — учениця 8-го класу 195-ої школи Москви Ніна СУХАНОВА, яка другий рік бере участь у розкопках, розглядає бронзову шпильку із спіральною голівкою, знайдену під час розкопок городища.

Фото В. КУХЛАЄВА. Фотохроніка ТАРС.

Розповідає „Дружба“

Незабаром місяць мине з того часу, як почав працювати міжколгоспний піонерський табір у селі Ставдла Олександрівського району.

Свій відпочинок піонерська дружина табору поєднує з суспільно-корисною працею. Загони дружини, чергуючись між собою, працюють в саду місцевого колгоспу імені Горького.

Праця та цікавий відпочинок у таборі висвітлюється у стінній «Дружба». Вже вийшов другий номер її, присвячений героям-піонерам із села Підлісного, що загинули під час Вітчизняної війни. Газета вміщує найрізноманітніші замітки та вірші своїх читачів.

І. ЯРОВИЙ.

«По слідах невідомого»

Прийнявши участь у грі «По слідах невідомого», оголошеній газетою «Юний ленинець», піонери Бобринецького дитячого будинку зібрали деякі матеріали з історії своєї організації. Вияснилося, що зародилася вона десь в кінці 1923 — на початку 1924 років, а сам дитбудинок відкрито в 1920 році.

Із зібраних документів, фотографій, спогадів юні історики створили альбом

«По слідах невідомого» і відіслали його до Києва. Бобринчани увійшли в число переможців гри, за що нагороджуються путівками до піонерського табору «Молода гвардія» та туристськими путівками.

Разом з тим гра поклатала початок цікавої роботи. Школярі продовжують і далі розшукувати колишніх вихователів та вихованців дитбудинку.

В. ЗАГОРОДНЮК.

ВИХІДНИЙ... ЯК ВИ ЙОГО ПРОВОДИТЕ?

У неділю теж прокидаєшся рано. По звичці глянеш на стрілки годинника, станеш поспішно одягатися. А червоне число з листка календаря немов говорить: «Куди поспішаєш, сьогодні ж вихідний?» Так, вихідний, і його кожен з нас старается використати якнайкраще. Хочеться і новий кінофільм подивитися, і прогулятися в парку, і полежати під палочим сонцем на пляжі.

Не встигає наступити десята година ранку, а ви вже й магазини відвідали, і прохолодно тихого парку подихали. Хороні! А сонце піднімається вище, вище... Припікає. О, тепер і на пляж можна. Ідучи в переповненому автобусі, думаєте, що на березі Інгула ви будете першими.

Та річка не дремає — тут вже юрляться сотні кіровоградців.

На гострому олівці..

ПРОПЛИВШИ якийсь там десяток метрів, виходите на берег. Милується майстерними пірамідами, які так правдо виконують червонозорівці Борис Зіменко,

Вадим Поздняков та Володимир Петренко. Під смаглою шкірою хлопців так і грають міцні м'язи, так і пахнуть здоров'ям обличчя. Що ж, вміють робітники добре працювати і розумно вихідний проводити!

На голубих хвилях погойдуються човни. Немов манять до себе легкі помаху весел. І кому ж не схотіється по-справжньому розім'ятися на водній гладі! Та на прокатній станції відповідають коротко:

— Човнів немає.
— А може...
— Ніяких «може»! Бачите скільки народу...

Людей багато, човнів мало. А в цей час на водній станції морського клубу ДТСААФ стоїть більше десятка шести- і чотирьохвеслових ялів. Стоять, прикриті брезентом, мичко прикуті до берега. І нікому немає діла до того, що оці човни змогли б за один день обслужити шонайменше тисячу любителів гребного спорту.

— Розмовляв якось з головою міської ради Союзу спортивних товариств і організації Задворник, — говорить начальник морського клубу М. І. Шаповалов. — Радийся... Обіцяв щось придумати. Та розмова так і залишилася розмовою.

А жаль. Головам спортивних товариств слід зацікавитися цією базою. Адже тут можна готувати спортсменів-розрядників, старшин шлюпок, у вихідний походити по річці під парусами.

ДТСААФівські інструктори завжди готові до послуг молоді.

Прикрим є й те, що на водній станції «Спартак» не видно роботи громадських інструкторів з плавання. А скільки тут дівчорі, яка не вміє триматися на воді! Та й дехто з дорослих, напевне, не відмовився б почититися правильній техніці «кроля» чи «дельфіна».

Залишається лише мріяти й про шахи, і про волейбольний майданчик та про інші спортивні ігри.

Що ж зробив міськомкомсомолу для поліпшення відпочинку молоді на пляжі? На це запитання дала вчирній відповіді секретар міськомку Надія Івахненко:

— На гострий олівець всі ці недоліки взяли... Занесли, та й забули. Моєлля, води в Інгулі виста-

чить — купайтеся, відпочивайте, кому як заманеться.

Сонлива млявість господарює на пляжі. Знають про це працівники міськомкомсомолу, знають і вожаки колективів фізкультури підприємств міста, бачать цю картину і працівники рятувальної станції ДТСААФ. Та в жодного з них не доходять руки до живого діла. Напевне, вони теж діють за принципом Надії Івахненко: взяв на олівець — і будь здоров.

„Давайте працювати разом“

КОГО не манить на свої Калеї парк імені Леніна! Добре потрудився юнаки і дівчата ремісничого училища № 1 та учні будівельної школи на спорудженні атракціонного містечка. Тепер цю вихідного (та й у буденні дні) кіровоградці з задоволенням проводять дозвілля на каруселях та інших спорудах.

(Закінчення на 4-й стор.)

Австралійська молодь схвалює

АВСТРАЛІЙСЬКА молодь схвалює пропозицію про проведення Міжнародного молодіжного форуму в Москві. Ідеї форуму підтримують багато молодіжних, профспілкових і громадських організацій Австралії. Молодь Австралії на Міжнародному форумі в Москві будуть представляти делегати від найрізноманітніших верств населення країни. До складу австралійської молодіжної делегації входять секретар молодіжного комітету Об'єднаної профспілки машинобудівників Ян Дейкін, студент Квінслендського університету Тревор Ніблінг, керівник методистського молодіжного центру в Сідней Білл Хук, студентка Сіднейського університету Міллісент Корвін.

**О. АНІЧКІН,
Кор. ТАРС.**

Читачі відповідають на анкету до Всесвітнього форуму молоді

Свого доб'юсь обов'язково

1. Мені здається, що зараз немає важливішої проблеми, ніж боротьба за мир в усьому світі. Саме для того, щоб ніколи не розгорілося полум'я нової світової війни, і треба молоді об'єднувати свої зусилля.
2. Щоб зміцнити мир, треба обов'язково добитися знищення всяких видів зброї. Але доки імпералісти не погоджуватимуться на це, наша Радянська Армія, яка є захисником миру, повинна зміцнюватися з року в рік.
3. Хороша і потрібна справа.
4. Безумовно, не кожному з моїх товаришів і подруг властива цілеспрямованість. Дехто і до роботи, і до життя ставиться так: аби день до вечора. Добре, що таких мало, більшість до чогось прагне, бореться за певну мету в житті. Хочу згадати в першу чергу комсомолок Ніну та Галину Тихорських, які доглядають свиноматок. Дівчата трудяться так, щоб достроково виконати річне зобов'язання і вже одержали по 11 поросят від кожної із закріплених свиноматок. Нещодавно секретар райкому комсомолу А. Головерда урочисто вручив їм комсомольські квитки. Добре трудиться й багато інших молодих тваринників артілі. Доярки, з якими я разом працюю, попрацювали закріпити за ними 9 гектарів кукурудзи, зобов'язалися одержати на цій площі по 70 центнерів зерна з гектара. Види на врожай хороші, бо ми обробили ділянку дуже старанно.
5. Є і в мене світла мета.
6. Хочу навчитися працювати так, як моя старша сестра Тамара, теж доярка. Показники в неї набагато кращі, бо досвіду більше. Але це справа наживна, було б лише щире бажання.
7. Свого доб'юся, що б там не було.
8. Закінчила я 8 класів. Народилася в 1942 році. Працюю дояркою в колгоспі імені Щорса Ульяновського району.

Олена ДОМСЬКА.

Прочитай цю книгу

«Зустріч з квітами»

МЕНІ ХОЧЕТЬСЯ розповісти про твір Б. Лавренюка «Зустріч з квітами». Він надзвичайно цікавий. З книги ми довідемося про захоплюючі факти з історії квітів.

У кожного народу є свої традиції, звичаї. Автор розповідає, що на початку ХХ століття у Франції влаштувалися свята конвалій. Під час їх молоді танцювали і веселилися з суботнього вечора і до кінця неділі. І тут жителі села довідувалися про нові весілля — їх вісником були букетники ніжних конвалій в руках тих дівчат, які погодилися на шлюб.

Цікаві історії наводять Б. Лавренюк з життя тюльпанів. Ці квіти бувають різних кольорів. В 1673 році в місті Гаартеме (Голландія) відбулося велике свято — тут вшановували появу

рідкісного чорного тюльпана.

«Поема про бузок» — так назвав автор останню главу чудесної книги. Він розповідає в ній про відомого російського композитора Рахманінова, про його романс «Бузок». В 1958 році москвичі подарували куш білого бузку американському піаністові Вану Кліберну. Тепер цей куш росте на могилі Рахманінова, пагадуючи про гарячу вдячливість далеких земляків композитора.

Дорогі друзі! Ця книга ще більше наблизить вас до прекрасного — любові до квітів. Хай вони будуть постійними супутниками найкращого в житті, подарунком для любимої людини, символом хорошої зустрічі!

Г. ШИРОКОРЯД.

м. Хрущов
Новогеоргіївського району.

Між іншим

Нещодавно Бриганський музей придбав унікальну «Книгу мертвих» Пінудьєма, верховного жреця Амуна при царюванні Сламуну (1000—984 роки до н. е.), яка пролежала нерозкритою понад 3 тисячі років в кам'яній гробниці на березі Нілу.

У США з'явилися у продажу мікроскопічні радіоприймачі, вмонтовані в оправу окулярів від сонця. Джерелом живлення слугують мініатюрна сонячна батарея. Дужки окулярів виконують роль навушників.

випадки порушення громадського порядку, шалювання, хуліганства.

Нещодавно молодий робітник заводу «Червона зірка» Віктор Саленко завітав на пляж. Накупався і на березі належався. Що ж далі? Знічев'я дістав горілки, випив. І добре випив, бо в кишені не лишилося жодної копійки. А хотілося ще й пива попробувати. Не довго думаючи, підійшов до робітника лаварного цеху цього ж заводу Віктора Вербоваго:

— Дай грошей.
— Навіщо? — запитав той.

— Треба, — заволав Саленко і засунув свою руку в кишеню Вербоваго.

Той відсторонив хулігана. Тоді Саленко побив Вербоваго. І лише після втручання старшого сержанта міліції Василя Рудика вдалося приборкати знахабнілого бешкетника.

Червонозорівець Борис Мельников вирішив провести вечір якнайоригінальніше. Він приніс на танцювальний майданчик вужа і почав ним лякати дівчат. І знову працівникам міліції довелося приборкувати хулігана.

Прикладів є багато, і всі вони лежать на совісті працівників міському комсомолу.

...Прекрасна молодь нашої міста. Вона не тільки може добре трудитися, вона хоче, щоб і відпочинок був здоровий. На підприємствах, у стінах комсомольських комітетів, у міському комсомолу заздалегідь, перед вихідним повинно творчо обдумуватися питання відпочинку. І сприяти цьому не лише нанизуванням відомих фактів недоробок на гострі олівці, а по-діловому, засучавши рукава, братися за діло. За глибоко продуманим планом потрібно бачити людину, яка збиралася відсвяткувати свій трудовий тиждень. В парках, скверах, на стадіонах, пляжах нехай кожного юнака і дівчину зустрічає приємне: «Ласкаво просимо». І в цих двох словах не повинно бути жодного відтінку фальші.

Рейдова бригада:

**М. ДАНИЛЬЧЕНКО,
Є. КИЗИЛЬ,
В. ЮР'ЄВ.**

Редактор П. МАРЧЕНКО.

**В кінотеатрах
МІСТА**

КІНОТЕАТР «МІР». Для дітей — «Зелений фургон». Початок о 9 год. 45 хв. ранку. «Водив поїзди машинист». Початок об 11 год. 30 хв. ранку, 1 год. 15 хв., 3 год., 4 год., 45 хв. дня, 6 год. 30 хв., 8 год. 15 хв., 10 год. вечора.

КІНОТЕАТР ІМ. ДЗЕРЖИНСЬКОГО. «Смуғастий рейс». Початок о 9 год. 30 хв., 11 год. 15 хв. ранку, 1 год., 2 год. 45 хв., 4 год. 30 хв. дня, 6 год. 15 хв., 8 год., 9 год. 45 хв. На літньому майданчику — о 9 год. 20 хв. вечора.

КІНОТЕАТР «СІВАШЕЦЬ». Для дітей — «Морська чайка». Початок о 9 год. 30 хв., 11 год. ранку, 12 год. 30 хв. дня. «Нейлома жінка». Початок о 2, 4 год. дня, 6, 8, 10 год. вечора. На літньому майданчику — о 9 год. вечора.

КІНОТЕАТР «ХРОНІКА». Хронікальні фільми: «Операция «Тевтонський меч». Початок з 10 год. ранку до 9 год. вечора без перерви. «Снайдаль через Басю». Початок о 9 год. 30 хв. вечора.

ПОЗНАЙОМТЕСЯ: ДІВЧАТА-ШВАЧКИ

комуністичну працю. Тоді бригадир молодих майстрів О. І. Грек (знімок № 1) в розмові з членами свого колективу, ніби ненароком, запропонував:

— Давайте, дівчата, завжди разом, в усьому...

Професія ж у робітниць справді чудова: костюми, легкі літні плаття — все це робота рук майстрів «Індпошиву». Погляньте, з яким старанням працює Надія Запарожець (знімок № 2) над виготовленням верхнього чоловічого одягу. Надя — ударниця комуністичної праці, як і всі 15 дівчат з її бригади — працює без браку, бореться за економію матеріалів і електроенергії.

— У Віри Стрехи, — розповідає секретар комсомольської організації Алла Діброва, — багато турбот. Вона — член комсомольського бюро, профорг, громадський бібліотекар. І в червоному кутку Віра повновладний

господар. Ось і цього разу в обідню перерву прийшли до Віри (знімок № 3) майстер-прасувальник Віра Товстоноженко і майстер по верхньому чоловічому одягу Вадим Міхненко, щоб прочитати свіжі газети, журнали.

Високі, але реальні зобов'язання взяли молоді майстри: виконати річний виробничий план до 15 грудня, а план десяти місяців — до дня відкриття ХХІІ з'їзду КПРС. Ентузіазм перед з'їздовським змагання охопив увесь колектив. Вже тепер дівчата борються за те, щоб продуктивність праці бригади підвищити на 1,5 процента.

Вміють дівчата змістовно провести і свій відпочинок. У вільні години вони завжди разом: в театрі, філармонії, бібліотеці. Перед відпочинком спільно зі своїм

бригадиром О. Грек дівчата прийшли в парк відпочинку ім. В. І. Леніна.

— Обов'язково напиши, як будеш відпочивати, — звертається до свого бригадира В. Стреха.

Пройде небагато часу, і молоді майстри знову зустрінуться. І знову, на роботі, в театрі, на вулицях міста ви пізнаєте цих трудівниць — дівчат з бригади комуністичної праці Кіровоградського побутового комбінату «Індпошив».

**О. ЧЕРНЕЦЬКИЙ.
Фото В. ШТЕЙНБЕРГА.**

ВИХІДНИЙ... ЯК ВИ ЙОГО ПРОВЕДИТЕ?

(Закінчення).

Та, на жаль, і в цьому немає ніякої заслуги вожаків комсомолі міста.

— Давайте працювати разом, — не раз звертався до них директор парку І. П. Шипиленко. — От хоч би на танцювальному майданчику запровадити патрулювання народних дружинників...

— Немає часу, — відповідає Івахненко.

— То може хоч паркову стіннівку організуємо разом?

— Організуйте... Ви б краще менше квітків на танцювальний майданчик продавали(?)

До речі, про танці. Цементове підвищення, обнесене високим парканом, ледве вміщає своїх прихильників. Раз у раз біля входу на цей «п'ятачок» чути вигуки контролера:

— Ти куди?!

— Чого швендеш то туди, то сюди?!

Під звуки духового оркестру доводиться лише здвигувати плечима та тупцювати на одному місці. Адже в такій тісноті інакше й не можна.

Чому б, скажімо, час від часу не організувати тут багаті за своєю грацією балі та національні танці? Ніде ж правди діти: значна частина нашої молоді це захоплюється бездарними танцюльками під меланхолічні звуки джазової халтури. І це дає свої плоди. Навіть тут, на танцювальному майданчику, можна побачити і безсоромні публічні поцілунок, і обнімання, і, навіть, причісування рудих «кінських хвостиків». А сама манера танцю деяких «новаторів!» Слів не вистачає для описання судорожного пересмикнування всіх частин тіла.

Зовсім недавно міському комсомолу провів рейд по танцювальних майданчиках. Що ж дала ця перевірка, крім галочки у потрібній графі? Зовсім нічого.

м. КІРОВОГРАД, вул. ЛУНАЧАРСЬКОГО, 36.
Телефони: редактора — 56-12, відповідального секретаря — 50-14, відділів — 50-24.
Газета виходить у середу, п'ятницю і неділю.

«Молодой коммунар» — орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Кіровоградська обласна друкарня ім. Г. М. Димитрова Облвидав, м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.

БК 00680. Зам. № 4878. Т. 26.500.

